

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiariorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

495. An confirmatio habeat se ut sententia diffinitiva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Tertius, an saltem sex mensibus in sacro Ordine constitutus fuerit? juxta Tridentin. sess. 22. c. 2. Quartus, an in Theologia vel iure canonico Doctor vel Licentiatus sit, aut saltem publico alicujus Academiarum vel aliorum probatorum vel experitorum testimonio ad alias docendos idoneus judicatus? juxta Trid. loc. cit. Quintus, au bona fama & integrâ vita sit? juxta c. 2. d. 23. &c. ult. d. 5. Sextus, an in ecclesiasticis functionibus versatus, prudens, ac rebus gerendis idoneus? ut haberetur in *citata Bulla*. De cetero, qua praxis servetur in examine Episcopi non electi à Capitulo, sed promoti à Sede Apostolica, sive liberè, sive ad denominationem Regis alicujus, vide apud Barbol. *juris eccl. l. 1. c. 9. n. 10.*

Questio 494. An confirmatio ipsa requirat certam formam?

1. Respondeo: non esse certam formam à jure præscriptam, ideoque per se loquendo, sufficit, quod confirmator verbo, vel scripto, vel facto suam ostendat voluntatem, approbatem illius electionem; sive hoc faciat per electi installationem aut inthronizationem, vel ejus benedictionem, vel faciendo, ut subditi electo obedientiam præstent, seu recognoscant. Pass. de elect. c. 33. n. 76. Tamb. de jure Abb. d. 6. q. 3. n. 1. & 2. citantes Archid. in c. ut quis duas. de elect. in 6. Innoc. in c. cum Bertold. de rejudicat. in gl. mirum videtur. Donat. p. 2. tr. 7. q. 4. n. 1. citans insuper Peyr. in formul. lit. C. c. 18. n. 1. Samuel. d. 8. contror. 2. concl. 7. Lavor. de elect. tit. 4. c. 25. n. 63. &c. ac numerosa inter facta vim confirmationis habentia, si canonicè electus ad confirmatorem accedat, & ille dicat: *gandeo de tua elecione*; vel eum amplectatur. Quorum ratio est, quod nihil interfit, sive verbo, sive facto declaretur voluntas operantis, ubi insuper nulla verborum forma aut scriptura requiritur. Pass. Donat. ll. cit.

2. Et sic in specie confirmationem Abbatissarum non habere certam à jure præscriptam formam, fierique posse oretenus & scripto, modò animus confirmatoris declaretur, tradit Donat. To. 4. tr. 7. q. 17. num. 6.

3. Observat autem bene Laym, in c. cum. inter universas. n. 4. quod ubi, cùm duæ agendi facultates tendentes ad eundem finem seu effectum in eadem persona fundatae in diversis potestatis, simul eodem actu expediri nequeant, non possit electio & confirmatio expediri eodem actu, v.g. dum Canonicici cathedrales compromitterent in Metropolitatum, qui ex Sedi Apostolica privilegio habuit potestatem confirmandi suos suffraganeos, hic prius deberet eligere seu nominare Episcopum secundum formam compromissi, & dein confirmare eundem, pro quo citat Gl. & Innoc. in c. cum inter. v. confirmavit. Abb. in c. ne pro defectu. de elect. n. 4. & se ipsum in c. causam. de elect. not. 2.

4. De cetero aliud est quod ad fidem faciendam de confirmatione; ad hoc enim opus est literis confirmatoris, ubi electio in praesentia Ecclesie, cui electus præficitur, non confirmatur, ut & ad hoc, ut electus confirmatus à Sede Apostolica admittret, necessaria sunt literæ Apostolice. Pass. n. 77. juxta dicta supra.

* *

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

Questio 495. An confirmatio habeat se ut sententia diffinitiva, an vero ut interlocutoria?

R. Respondeo: dum confirmatio fit citatis citandis, & illis venientibus in contraditorio judicio; vel etiam quando fit à confirmatore ex officio quidem inquirente, sed solenniter, censetur habere rationem sententia diffinitiva; quia datur post processum judicialiter complicatum & solenniter conclusum tanquam finalis resolutio judicij solennis. Dum vero fit à confirmatore procedente ex officio non solenniter & judicialiter, censetur esse sententia interlocutoria; quia innititur informationi non solenni, nec habitæ in contraditorio judicio. Pass. de elect. c. 33. n. 169. citans Jo. And. in c. avaritia. de elect. in 6. Abb. in c. confirmatus. de appell. n. 14. Dominici. & Franc. in c. fin. de elect. m. 6. Recteque monerit Pass. hujus questionis resolutionem esse attendendam, non solum, ut sciat, quandam à confirmatore sit appellandum, & quam vim habeat hac appellatio; sed etiam, quia dum confirmatio est sententia interlocutoria, Judex, qui illam tulit, possit illam mutare & cassare, & ab ea redere, & cassare electionem, quam confirmavit. E contrario non potest, ubi confirmatio est sententia diffinitiva, pro quo citat Jo. And. & DD. alios in c. cùm cessante. de appell. Franc. n. 7. & alios in c. fin. de elect. in 6. & Juristas in l. quod invit. & l. Index postquam de re judicat.

PARAGRAPHVS V.

De Appellatione à confirmatione, ejusque annullatione.

Questio 496. An à confirmatione, seu à confirmationis vel cassationis electionis sententiâ judicialiter data possit dari appellatio judicialis, seu propriæ talis, habens utrumque effectum, nempe non tantum de voluntivum, sed & suspensivum?

1. Respondeo affirmativè. Pass. de elect. c. 34. n. 1. citans Gl. in c. fin. de elect. in 6. v. inanes. Franc. ibid. n. 7. Gemin. in c. avaritia. de elect. in c. n. 7. Barbos. ibid. n. 7. &c. Licet enim collationes, electiones, institutiones, confirmations electionum ad beneficia & Prælatiarum sint causæ extrajudiciales juxta expressum textum Clem. dispensacione de iudicis: ubi tamen in provisionibus, collatione, institutione, electione, confirmatione, proceditur ordine juris servato, sunt actus judiciales, habetque decretum confirmationis, institutionis, collationis vim sententia judicialiter diffinitiva, adeoque appellabilis, ac ita ab his appellari potest appellatio propriæ talis. Pass. loc. cit. at de institutione expresse Ottoboni decis. 66. n. 3. Garc. p. 9. c. 4. à n. 17. citatis plurib. Rotæ decis. & Lancell. p. 2. c. 12. limitat. 40. & 49. Et de collatione & præsentatione Rota in Callagur. benef. 28. Maij 1628. quæ est decis. 114. apud Scacciam. de appell. n. 1. 2. 5.

2. Hinc geta, appellatione hac pendente sunt attentata & nulla, & ante omnia cassanda. Ottoboni. loc. cit. Pass. loc. cit. n. 2. citans insuper Lancellot. ubi ante. Franc. in c. ad audiencem. ult. de appellat. Rotam in Callagur. benef. 24. 26. Ianuar. & 19. Febr. 1649. & plures alios. Attentata autem sunt, non quæ sunt post appellationem, sed & quæ sunt tempore assignato ad appellandum, quod est dicendum, intra quod licet gravato appellare.

R. *

z. Atque